

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

SI no tinguéssim el convenciment de què amb la nostra crítica ponderada i serena contribuïm a establir una situació normal i a facilitar la resolució dels problemes que afecten a la vida local, molts dels quals, en les tràgiques circumstàncies que travessa el nostre país, reclamen la major atenció, no insistiríem a tractar sobre coses que ja semblen massa dites. Es convenient, per tant, mentre no s'hi vegi un millorament en l'orientació i en l'execució, tornar a parlar de serveis que, com el de la distribució de queviures, no ha trobat encara a casa nostra un tractament prou intel·ligent, malgrat el llarg temps d'experiències i ensenyances viscudes. Ens hem dolgut mantes vegades de la formació de cues i hem exposat sempre el nostre desig de què s'ordenés la distribució en la forma més pràctica i que tingués més garanties per a proveir-se la població amb el mínim de molèsties. Certament, s'ha rectificat en alguns aspectes l'excés de confiança que hom posava en els mitjans de repartició i amb els encarregats d'efectuar-la, però, no s'ha arribat encara allà on caldria ja trobar-nos: a fer els repartiments al públic, des de les tendes, en grups de targes, prèviament assenyalats, i en tots els articles de primera necessitat sense excepció. El sistema que creïem més factible i menys complicat, atès el gran nombre d'establiments que hi ha a Vic, és el consignar en les relacions de cada repartiment el número d'ordre de les targes que correspondria servir en els diversos llocs expenedors. I per a fer-ho, sense obstacles ni ensopegades, caldria disposar d'un modest fitxer, l'objecte del qual seria tenir sempre a mà el cens de consumidors, simplement amb les dades del número de tarja i el nombre de racions, i aquestes fitxes, tan poc complicades, i agrupades de centenar en centenar, amb una fitxa-resum per cada grup, tan sols haurien de tenir la garantia de registrar-s'hi al dia el moviment d'altres i baixes. Es evident que per a portar-ho a la pràctica no s'ha de fer cap esforç, ni ningú s'hi ha de trencar el cap.

ALFIL.

A defensar la nostra llibertat!

En complir-se els dos mesos de la victòria de Terol amb la qual el nostre Exèrcit Popular es féu admirar arreu del món, la capital del Baix Aragó ha estat presa de nou pel feixisme internacional, que reforça descaradament la seva intervenció en la guerra hispànica amb trameses de grans quantitats de material, no interrompudes durant aquests últims temps.

Es un nou episodi de la nostra guerra d'independència en el qual s'hi revelen els intents de les potències que recolzen les forces faccioses, de possibilitar accions decisives contra el nostre poble i, per tant, amb el disegni d'atemptar contra la independència de la pàtria.

Fruit de l'acreixement intervencionista que els governs de Berlin i Roma es permeten en la nostra lluita, a ciència i paciència de les velles democràcies i sense cap respecte al pacte de no intervenció, ha estat l'obligada evacuació de Terol per les tropes republicanes. No ha estat una batalla guanyada pels rebels a pit descobert, ni un triomf nacionalista; ha estat la gran superioritat dels armaments de l'estranger invasor que avença en el camí d'esquarterar l'Espanya.

Hem de dir que els moments són de prova per al nostre poble. Potser encara en vinguin de més difícils. Però res ens ha d'induir a sentir-nos pessimistes. No oblidem que defensem una causa sagrada: la llibertat i la independència dels pobles hispànics.

I això ens ha de portar a fer un esforç suprem. Cal accelerar el ritme del treball, particularment en les indústries de guerra. De l'activitat de tot el poble i de la nostra fermesa per a realitzar les tasques immediates, depèn que el feixisme de fora i de dins s'estavelli contra la nostra terra.

Tribunal de Subsistències i preus indeguts

EDICTE

MANUEL BLADÓ FERRO, Jutge de Primera Instància i Instrucció de la ciutat de Vic i el seu partit i com a tal President del Tribunal de Subsistències i preus indeguts.

Pel present faig saber la constitució de dit Tribunal en aquesta ciutat, a l'objecte de sancionar els delictes que preveu l'article 3.er del Decret del 27 d'agost del 1937 o sigui l'alterar els preus fixats en virtut de dit Decret; ocultar o agavellar qualsevol dels productes a què aquell fa referència; cometre irregularitat en el pes de les mercaderies o variació en llur qualitat que pugui desvirtuar indirectament els preus establerts; incomplir les normes de raciona-

ment o distribució dictades o que es dictin referents als esmentats articles; efectuar operacions comercials d'intercanvi de productes en lloc d'emprar, com és procedent, el signe monetari per a les compres i vendes, o realitzar qualsevol altra irregularitat susceptible de pertorbar el normal proveïment d'aquell; el fet que un presumpte comprador ofereixi al venedor preus superiors als preus fixats per l'Autoritat competent, que preveu l'ordre del 24 de gener darrer (Diari Oficial del 26).

Per tant, tots els ciutadans que es creuin perjudicats per algun fet comprès en els delictes abans esmentats, poden compareixer davant del Tribunal per a formular les seves denúncies.

Vic, 19 de febrer del 1938.

Manuel Bladó